

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 209

гр. Пловдив, 07.06.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Славейка Ат. Костадинова Въззивно търговско дело № 20235001000321 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 25, ал. 4, изречение второ от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалбата на А.в., подадена чрез М.Г.К., главен юрисконсулт в Дирекция „П.“, срещу решение № 183/15.05.2023 година, постановено по т. дело № 256/2023 година на ОС – Пловдив. С това решение е отменен като незаконосъобразен отказ № ***/ 03.05.2023 г. на длъжностно лице към А.в., Т.р., постановен по заявление А5 вх. № ***/02.05.2023 г. на „П.Т.“ АД, ЕИК ***, за вписване в търговския регистър на увеличаването на капитала на дружеството от 177 984 899 лева на 194 299 299 лева с непаричната вноска на О.В., с предмет 16 314 400 броя акции от капитала на „М.П.П.“ АД, както и на особените условия за прехвърляне на акциите на „П.Т.“ АД, ЕИК ***, съгласно решение на извънредно общо събрание на акционерите, проведено на 09.01.2023 г. Дадени са задължителни указания на А.в., Т.р., да извърши исканото вписване, съответно обявяване на обстоятелствата по заявление А5 с вх. № ***/02.05.2023 г., подадено от „П.Т.“ АД, ЕИК ***, както и за задължително обявяване в търговския регистър на необходимите по закон, функционално свързани с това вписване и представени от заявителя предходни актове по 193, ал. 2 и чл. 194, ал. 4 ТЗ - заключението на вещите лица по чл. 72, ал. 2 ТЗ и решението на извънредното общо събрание на акционерите на „П.Т.“ АД от 09.01.2023 г. по чл. 194, ал. 4

ТЗ, за отпадане правото на акционерите да участват в увеличаването на капитала.

В подадената от А.в. жалба с вх. № ***/22.05.2023 година допустимостта ѝ е обоснована с разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, която според жалбоподателя създавала изключение от общите принципи за охранителното производство, както и с наличието на правен интерес поради високия обществен интерес и задълженията на А., свързани с публичността на в. и гаранциите за тяхната законосъобразност. В жалбата се поддържа, че решението на ОС – Пловдив е постановено при неправилно приложение на материалния закон, изразяващо се в това, че със заявлението от 02.05.2023 година е поискано вписване на увеличаването на капитала на „П.Т.“ АД чрез непарична вноска, чиято оценка не е актуална, определена е към дата 06.10.2021 година, т.е. изтекъл е период по-дълъг от една година до датата на заявлението. Твърди се, че периодът на пазарна адекватност на оценката на непаричната вноска е до шест месеца, след което трябвало да се изготви нова оценка, която да отчете измененията на пазара, влияещи върху стойността на оценявания актив, както и текущото му състояние. Цитирани са чл. 6, ал. 3 от Закона за независимите оценители и чл.1.1.2 от Условието за прилагане на българските стандарти за оценяване. Изтеклият дълъг период от време от повече от година и половина от изготвянето на оценката, както и променените обстоятелства, включително тези, свързани с отпадане на ограничителните мерки заради обявената от СЗО пандемията от коронавирус и обявеното извънредно положение и непрекъснато променящата се финансова среда налагали изготвянето на оценка, съобразена с актуалната икономическа обстановка към дата, близка до датата на подаване на заявлението. В подадената жалба се признава, че законът не е въвел изрично изискване за срок на валидност на експертизите, но се прави аналогия с изискванията за валидност на удостоверенията за данъчна оценка, съдържащи се в ПЗР на ЗМДТ. Твърди се освен това, че с оглед принципа за достоверност на вписаните в ТРРЮЛНЦ обстоятелства и гаранционната функция на капитала е недопустимо вписване на увеличението му с непарична вноска въз основа на заключение, изготвено още на 06.10.2021 година, при извънредни финансово-икономически условия. Жалбоподателят поддържа, че към заявлението не са представени доказателства за това, че вносителят на непаричната вноска е носител на правата, включени в предмета ѝ, тъй като липсвали издадени от

Централния депозитар удостоверява документи – депозитарни разписки за собствеността върху прехвърлените акции.

По тези съображения се иска отмяна на решението на Пловдивския окръжен съд като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на ново решение по същество, с което да се потвърди отказът на длъжностното лице по регистрацията № ***/03.05.2023 година, както и присъждане на разноски за А.в. за производството пред АС – Пловдив в размер на 180 лева юрисконсултско възнаграждение.

Срещу жалбата е подаден писмен отговор от „П.Т.“ АД, чрез процесуалния представител адвокат Н. К., с изразено становище за нейната недопустимост, евентуално неоснователност.

Недопустимостта на жалбата е мотивирана с това, че А.в. не е страна в производството по делото, че охранителното производство, каквото е регистърното, е безспорно, едностранно и заинтересован от крайния резултат е само заявителят. А.в. не била страна и в съдебното производство по обжалване отказите на длъжностното лице по регистрацията, поради което нямала право на жалба срещу позитивно решение по чл. 25, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, което било окончателно. Цитирана е многобройна съдебна практика на ВКС в подкрепа на изразеното становище, постановена през периода от месец октомври 2021 година до настоящия момент. Искането е да се прекрати производството поради недопустимост на жалбата. При условията на евентуалност, при извод за допустимост на жалбата, се излагат доводи за нейната неоснователност и се иска потвърждаване на първоинстанционното решение.

Пловдивският апелативен съд намира, че жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното въз основа на нея производство следва да бъде прекратено, като съображенията му са следните:

Анализът на правна уредба на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ и на съдебния контрол на постановените в него актове сочи, че това производство е охранително по смисъла на чл. 530 от ГПК. Разпоредбата на чл. 536, ал. 3 от ГПК изрично определя регистърното производство като охранително, предвиждайки, че охранителното производство се спира, ако са налице условията за издаване на искания акт, в случаите на чл. 19, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ. Разпоредбата на чл. 26 от ЗТРРЮЛНЦ, съгласно която

крайният акт на регистърното производство не се ползва със сила на пресъдено нещо и при постановен отказ може да бъде подадено ново заявление, е допълнителен аргумент в подкрепа на извода за охранителния му характер.

Регистърното производство, възложено на А.в. след 01.01.2008 година със Закона за търговския регистър / ДВ бр. 34/2006 година/, е едностранно охранително производство, имащо за цел да съдейства на заинтересовано лице да осъществи свои законни права чрез вписване на обстоятелства или обявяване на актове, съответно заличаването им, без да се засяга чужда правна сфера. Длъжностното лице от А.в. е орган, който само проверява дали са налице условията за издаване на искания охранителен акт съгласно чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. При засягане на чужди права спорът не може да се разреши от длъжностното лице по регистрацията в рамките на охранителното производство, а само от съд в състезателно производство с участието на двете страни по спорното право. В разпоредбата на чл.19, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ е предвидена възможност при възникване на спор, който е условие за издаване на искания акт, регистърното производство да се спре въз основа на акт на съда на основание чл.536 от ГПК.

С оглед характера на регистърното производство, на обжалване подлежи само отказът на длъжностното лице по регистрацията да удовлетвори подаденото заявление.

Процедурата по обжалване на отказите за вписване или обявяване, постановени от длъжностното лице по регистрацията, е уредена в чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ. Предвидено е, че жалбата се подава чрез А.в., която може да подаде отговор срещу нея / ал. 2 на чл. 25/. Жалбата се разглежда от Окръжния съд по седалището на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел / ал. 1 на чл. 25/, по реда на глава Двадесет и първа от ГПК / чл. 25, ал. 4/. Решението подлежи на обжалване в 7 – дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на А. пред съответния Апелативен съд, чието решение е окончателно / чл. 25, ал. 4, изречение второ/. В чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ е посочено, че в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на ГПК. Съгласно чл. 25, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ при отмяна на отказа съдът постановява решение, с което дава задължителни указания на А. да извърши исканото вписване, заличаване или обявяване, като изпраща

решението заедно с документите във връзка с вписването, заличаването или обявяването.

Легитимиран да обжалва отказа е само заявителят, само той участва в производството по обжалване. Нито длъжностното лице по регистрацията, постановило отказа, нито А.в. имат качеството на страна по смисъла на чл. 26, ал. 1 във връзка с чл. 8, ал. 1 от ГПК в това производство. А.в. няма качеството на страна в регистърното производство, поради което не е легитимирана да обжалва постановеното в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ решение за отмяна на отказа за вписване.

Предвидената в чл. 25, ал. 2, изречение трето от ЗТРРЮЛНЦ / след изменението с ДВ бр. 105/2020 година/ възможност на АВ да подаде отговор по жалбата на заявителя срещу отказ на длъжностното лице с писмени доказателства по нея, както и допълнението на чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ след изменението с ДВ бр. 105/2020 година, съгласно което решението на съда по жалбата срещу отказа се съобщава на А.в., не променят характера на регистърното производство. То остава охранително, а производството по обжалване се развива едностранно, без в него АВ да има качеството на страна. С измененията на ЗТРРЮЛНЦ, обнародвани в ДВ бр. 105/2020 година, се цели само гарантиране на изпълнението на задължителните указания на съда след отмяна на отказа на длъжностното лице по регистрацията, както и прилагане на разпоредбата на чл. 25, ал. 6, свързана с присъждане на разноси по реда на ГПК. Те обаче не превръщат А.в. в страна в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ, легитимирана да обжалва решението на ОС за отмяна на отказа на длъжностното лице.

А.в. няма правен интерес да обжалва решението на ОС. Неоснователни са доводите, че правният интерес от подаване на жалбата е свързан с високия обществен интерес и със задълженията, които А.в. има, свързани с публичността на в. и гаранциите за тяхната законосъобразност. Безспорно е, че с позитивното решение на ОС по чл. 25, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ не се засягат собствени права и интереси на А.. Правният интерес от обжалване на съдебно решение, отменящо отказа на длъжностното лице по регистрацията, не може да бъде изведен от обвързаността на А. с правните последици на осъществения съдебен контрол върху правилното упражняване на компетенциите ѝ. Задължителните указания на съда по чл. 25, ал. 5 от

ЗТРРЮЛНЦ не представляват намеса на съда в компетенциите на А.в., нито създават правен спор между нея и заявителя. Въпросът за правилното приложение на закона не е правен спор, свързан с претендирането или отричането от един правен субект на дадено материално право на друг правен субект. Става дума за упражняване от съда на възложените му със закон правомощия за проверка на законността на актовете на длъжностните лица по регистрацията. А.в. няма правен интерес от отхвърляне на молбата на заявителя за вписване на обстоятелства по партидата му в търговския регистър, доколкото съгласно възложените ѝ със закона компетентност и задължение тя трябва да осигури защита и съдействие за удовлетворяване на тази молба. В този смисъл тя не би могла да има и правен интерес от обжалване на съдебно решение за отмяна на отказ на длъжностното лице по регистрацията.

В горния смисъл е и непротиворечивата съдебната практика на ВКС, обхващаща периода след постановяване на определение № 60341 от 08.10.2021 г. по ч.т.д.№1603/2021 г. на I т.о., определение № 60340 от 08.10.2021 г. по ч.т.д.№1250/2021 г. на I т.о. и определение № 60344 от 08.10.2021 година по ч.т. дело № 1292/2021 година на I т.о. В тези, както и във всички следващи актове на ВКС, касаещи допустимостта на жалби на А.в. срещу решения на ОС за отмяна на откази на длъжностното лице по регистрацията, включително изброените в отговора на „П.Т.“ АД, е прието, че А.в. не е легитимирана да подава такива жалби, както преди, така и след измененията на чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ, обнародвани в ДВ бр. 105/2020 година.

Цитираните в жалбата на А.в. съдебни актове, с които е мотивирана допустимостта на подадената жалба, не обвързват настоящия съдебен състав, доколкото са постановени от друг равен по степен съд и то преди уеднаквяване на съдебната практика от ВКС с цитираните по-горе определения, постановени през месец октомври 2021 година.

По изложените съображения съдът намира, че следва да остави без разглеждане като недопустима жалбата на А.в. и следва да прекрати производството по делото.

Ето защо Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима жалбата на А.в. срещу решение № 183/15.05.2023 година, постановено по т. дело № 256/2023 година по описа на Окръжен съд – Пловдив, с което е отменен като незаконосъобразен отказ № ***/ 03.05.2023 г. на длъжностно лице по регистрацията, постановен по заявление А5 вх. № ***/02.05.2023 г. на „П.Т.“ АД, ЕИК ***, и са дадени задължителни указания на А. да извърши исканото вписване, съответно обявяване на обстоятелствата по заявление А5 с вх. № ***/02.05.2023 г., подадено от „П.Т.“ АД, ЕИК *** и **ПРЕКРАТЯВА** производството по т. дело № 321/2023 година по описа на Апелативен съд – Пловдив.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____